Z P R A V O D A J
60 / 2 0 0 7

Z parníkářů F-DS na MS v St. Peterburgu byli nejlepší :
Ivan Hořejší, Tomáš Kočí (oba CZ), třetí Andrey Kuzin (RUS)

KLUB LODNÍCH MODELÁŘŮ ČESKÉ REPUBLIKY
Z Á Ř Í 2 0 0 7

KLoM ČR - Z P R A V O D A J č. 60 - Z Á Ř Í 2 0 0 7
Nepravidelná informační tiskovina, pro členy KLoM ČR
Vydává: Předsednictvo Klubu lodních modelářů České republiky
Redakční zpracování a expedice : Jiří Lejsek
Jazykově neupraveno-příspěvky uveřejňovány tak jak dojdou

Uzávěrka tohoto čísla 25. 09. 2007

Adresa tajemníka Svazu modelářů České republiky:
Mgr. Miroslav Navrátil, U Pergamenky 3, 170 00 P r a h a 7
TEL/ FAX : 2667 22222 - E-mail**:** navratil@svazmodelaru.cz
IČO : 00 539 350
Internetová adresa : **www.svazmodelaru.cz**
Bankovní spojení : č.účtu 54931 - 011 / 0100, KB Praha 7, U průhonu 32
Adresa předsedy Klubu lodních modelářů České republiky :
Ing. Zdeněk Hanzlík, Oskara Nedbala 21 370 05 České Budějovice
TEL**:** 387 002 134 , domů 385 344 733, FAX**:** 387 311 074
E-mail: hz-hanzlik@app-projekt.cz
Adresa redakce Zpravodaje a tajemníka KLoM ČR :
Jiří Lejsek, Pivoňkova 946, 517 41 K o s t e l e c nad Orlicí
TEL /FAX : 494 / 323 034 -
E-mail : lejsek.kostelec@iol.cz , lejsek.kostelec@worldonline.cz

--
++
--

OBSAH :

1. Úvodník

2. Organizační zprávy

2. 1. Z KloM ČR
2. 2. Z agendy tajemníka
2. 3. Společenská kronika

3. Sportovní zprávy

3. 1. Ze sekce C
3. 2 Ze sekce FSR
3. 3. Ze sekce M
3. 4. Ze sekce NS
3. 5. Ze sekce S
3. 6. Ze sekce Mládež a EX

1. Ú V O D N Í K

Vážení přátelé, lodní modeláři,

končí nám další soutěžní sezóna. To pro mne bývá příležitostí k ohlédnutí.

Nebudu se pochopitelně věnovat jednotlivým soutěžím, zmíním se pouze o několika málo skutečnostech, které považuji za důležité.

Jako první bych chtěl připomenout mezinárodní soutěž maket plachetnic kategorie NSS v Duchově Zlatá plachta Barbory. Soutěž sice ještě nemá dlouhou tradici, ale již si získává jméno mezi vyznavači této kategorie v Evropě. Chválu jsem na ni slyšel i na Mistrovství světa NS v Petrohradě. Dle mého názoru jsou zkušení pořadatelé z KLoM Royal Dux Duchcov pod vedením Václava Vrby zárukou velmi dobře připravené soutěže. To jistě potvrdí i účastníci naší letošní mistrovské soutěže skupiny „C", která proběhla ve stejném termínu na stejném místě.

Z našich mistrovských soutěží musím zmínit tu, která je pro pořadatele nejtěžším úkolem, ale věřím, že odměnou je jim nadšení naší početné mládeže. Mám na mysli žákovské mistrovství. I jeho přípravy se ujali obětaví pořadatelé z Duchcova. Účast zde byla trochu menší, než v minulých letech, ale věřím, že důvodem byl hlavně termín konání. Ti, kteří přijeli, byli spokojeni, alespoň já jsem takové ohlasy zaznamenal a naopak žádné záporné reakce se ke mně nedonesly. Mrzí mne, že se nenašel nikdo, kdo by napsal o tomto žákovském mistrovství do modelářských časopisů.

Mé velké poděkování patří všem pořadatelům soutěží u nás. Doufám, že se opět nenaplní neustále prohlašované hrozby, že se nenajde dostatek pořadatelů pro mistrovské soutěže na další rok. Věřím, že vedoucí jednotlivých sekcí již mají od Vás návrhy a brzy budou schopni dát dohromady termíny a pořadatele všech mistrovských soutěží, včetně žákovských, pro rok 2008. Nenechte je v tom a nahlaste jim svůj zájem o pořadatelství.

Jednu drobnou připomínku mám ke zpracování výsledkových listin. Velmi oceňuji rychlost jejich zveřejnění na našich internetových stránkách. Mnoho z nich však obsahuje i údaje, které na výsledkové listině nejsou nutné (krystaly, šířka doku apod.). Toto snižuje jejich přehlednost a především při tisku musí být použito malé písmo, aby se vše vešlo na šířku stránky.

Závěrem chci poděkovat našim úspěšným reprezentantům na MS a ME, které již proběhly. Doufám, že naše úspěchy ještě rozšíří naše reprezentační družstvo skupiny „S", které se mistrovství světa na Slovensku účastní v těchto dnech.

Ing. Zdeněk Hanzlík
předseda KLoM ČR

2. O R G A N I Z A Č N Í Z P R Á V Y

2. 1. Z KloM ČR

Dne 30. 8. 2007 odeslal předseda Ing. Zdeněk Hanzlík tento návrh k volbám nového presidia Naviga na generálním zasedání v listopadu 2007 :

Prezident	pan Dieter Matysik (D)
Viceprezident	pan Vratislav Švorčík (CZ)
Viceprezident	pan Jerzy Litwin (PL)
Generální sekretář	paní Jitka Bártová (CZ)
Pokladník	pan Michael Dahm

Ing. Zdeněk Hanzlík L.S.

2. Z AGENDY TAJEMNÍKA

- **opravte si v seznamu „evidovaných rozhodčích** E – mailovou adresu na Miroslava Šmejkala - správně má být : **mirek.pasak@seznam.cz**

---xxxXxxx---

-**Změnu svého bydliště oznámil předseda KLoMČR Ing. Zdeněk Hanzlík**

Oznamuji Vám změnu mého trvalého bydliště, které je i mou novou doručovací adresou. V červenci 2007 jsem se přestěhoval na adresu:

O. Nedbala 532/21
370 05 České Budějovice

Ke změně tel. čísel nedošlo.

Zdeněk Hanzlík

---xxxXxxx---

- **Mgr. Martin Houska oznámil, že má vytvořeny novým způsobem své internetové stránky**

nová adresa je : **www.martinships.com**

Tato adres je změněna i v odkazech na stránkách KLoMČR

---xxxXxxx---

2. SPOLEČENSKÁ KRONIKA

17.7. - Jan Baštýř, KLoM Plzeň – Letkov – 60 let

Mnoho let je jeho koníčkem nejen lodní modelářství, ale i elektronika. V té je plzeňským modelářům velkým pomocníkem, který nezištně řeší naše pokusy a omyly. Na vodě pod jeho rukou vše funguje, ať to pohání vítr, pára nebo elektřina – jednoduše řečeno umí!.

Chceme i touto cestou Honzovi popřát vše nejlepší do dalších let, ať vše funguje jak má na suchu, na vodě i pod hladinou.

Věříme, že za všechny kamarády modeláře členové KloM Plzeň - Letkov.

29. 08. – František CERHA, KLM Brandýs n / Labem – 70 let

Dne 29.8.07 oslavil v plné síle a svěžesti krásné životní jubileum 70 let pan František Cerha. Jeho srdeční záležitostí se staly velké RC makety - F2C. Fanda je staví vytrvale i když je jejich převoz a předvádění je spojeno s problémy, o kterých třeba takoví áčkaři, kteří si mohou nosit modely v kapse, nemají ani potuchy. Podle speciální bedny, pod kterou se jeho vůz skoro ztrácí alespoň víme, kde právě na silnici je. Staví je vytrvale i přestože se taková monstra v trojúhelníku špatně točí a je jich plná branka i v klidu, natož v jízdě. Při svém vystoupení má však břehy plné a když z jeho poslední letadlovky (USS "Boxer") zazní mariňácká hymna, rád si vyslechne i obdivné vzdechy. Těch nejmenších i nejstarších kluků... Obvykle nechybí na žádné soutěži. Nejen jako závodník, ale i jako pořadatel, stavitel tratí a plat, které klubu doma skladuje a hlídá.

Přejeme Ti Fando pevné zdraví, spokojenost v rodině a tolik štěstí, abys jezdil jenom stovky a bylo ti do HEJSA,

Modeláři z Brandejsa

V dlouhé řadě gratulantů v Jinolicích jsem Tě i já přivítal mezi sedmdesátníky.

Tak ještě jednou dík za práci nezištně odváděnou pro modeláře a ať Ti to jezdí (i když pilotem éra na té tvé letadlovce a přistávat, když ji strefuješ do branky bych být nechtěl)

Jirka Lejsek

19. 09. – Luboš Jedlička, KLM Borovany – 50 let

Dne 19.9. oslavil Luboš Jedlička svoje padesátiny. Již dlouhá léta jezdí kategorii F4-A. Reprezentuje Českou republiku na mezinárodních soutěžích a Mistrovstvích Evropy, světa.

Hodně zdraví, dlouhá léta, mnoho osobních i sportovních úspěchů mu přejí

modeláři Majáku Borovany.

1. 10. - Jan ĆERVÍČEK, KLM Proboštov – 60 let

Věřte, nevěřte ale prvního dne v měsíci říjnu oslaví předseda klubu lodních modelářů Nautilus Proboštov, pan Jan Červíček své 60. narozeniny.

Modelář tělem i duší, ochotný rádce, obětavý pomocník, organizátor a především vynikající člověk se věnuje lodičkám již od školních let. První soutěžní zkušenosti získával v kroužku při pionýrském domě v Teplicích. To bylo ještě v šerém dávnověku modelářského sportu, kdy se pěstovaly zejména volné kategorie EH, EK a EX. První pokusy s rádiovým řízením na sebe nedaly dlouho čekat a kolegové z klubu v Dubí dokázali poradit. Rádiem řízené makety kategorie F2 se staly a dosud patří k jeho „srdeční“ třídě.

Několikrát reprezentoval republiku na vrcholových světových soutěžích třídy NS pořádaných mezinárodní organizací modelářů Naviga. Výsledky patřily vždy k těm lepším.

Se zaujetím se vrhl na nově se rozvíjející třídu Tug Towing. Jeho maketa obřího remorkéru Abeille Flandre vybavená funkčním navijákem si lehce poradí s nejtěžšími vleky a je vždy centrem zasloužené pozornosti.

Pevné zdraví, dlouhá léta a na trati co nejvíce „vody pod kýlem“ Ti „náčelníku“ přejí
kamarádi modeláři a kolegové z klubu Nautilus Proboštov.

Za KLoM č. 28 Nautilus Proboštov
Ing. Ladislav Hanuška

2. 10 . – Josef Čejka, KLM Brandýs n / Labem – 60 let

Protože se v brandejském KLoM roztrhl letos s oslavami pytel, tak 2. října 2007 oslaví šedesátiny i pan Josef Čejka. Modelaří dlouho a dobře. Snad právě díky této průpravě, kterou absolvoval už jako kluk, si vybral řemeslo dřevomodeláře i jako své životní povolání.

Nyní je v ústavu a protože těch je čím dál víc, tak podotýkám aby nedošlo k mýlce, že jako lodičkář dělá - v tom jediném leteckém co je v Letňanech, makety do tunelu a vrtule pro ultralajty.

Doma přestavuje dům, pracuje v představenstvu klubu, vede kroniku a jezdí pozávodech nejen jako závodník, ale i jako jeden z jejich pravidelných pořadatelů. Z F2 přešel na F4 a je veřejným tajemstvím, že chce postavit vbrzku novou maketu, lepší než stará dobrá "Lilka". Při tom fofru stačí ještě vést v DDM ve St. Boleslavi modelářský kroužek a zaučuje kluky do tajů základů modelařiny.

Proto Ti přejeme milý Pepo, do další činnosti a let ocelové nervy, železné zdraví a moře štěstí, abys ukázal modelářskému potěru nejen, jak se staví, ale také jak se jezdí.

Modeláři z Brandejsa (n.L.)

14. 11. – Petr UZEL, KLM Brandýs n / Labem – 60 let

V tomto čísle oslavovaní tři brandýští modeláři ne při stavbě modelů, ale hrdě se tvářící po úspěšném postavení a zkoušce nosnosti vlastními těly plata zapůjčená klubem z Mýta (vlevo R.Tejnora z Mýta) pro soutěž v Holicích. Náčelník klubu Petr Uzel samozřejmě uprostřed a s patřičným postojem velkého šéfa.

Počítat léta kdy Petr modelařil radši nebudu, možná ani o desítku se neliší od titulku. Musím však zde zmínit, že to co udělal a dělá (a to je podstatné), i jako náčelník klubu, rozhodčí a především organizátor soutěží je příkladné. Důkazem toho je i fotka která dokumentuje, ochotu převzít uspořádání mistrovské soutěže NS, když onemocněl a musel na operaci původní pořadatel J. Navrátil st. A není to jediná soutěž kterou na žádost KloM ČR dokázal zorganizovat narychlo a vždy s dobrým průběhem a tím i vytrhnout trn z paty vedení lodičkářů. Za to mu patří velikánský dík. A že KLM Brandýs nad Labem patří mezi ty nejlépe fungující u nás je rovněž i jeho zásluhou.

Tak za sebe a doufám že mohu napsat i za všechny Nskáře, když od šéfa sekce nic nedorazilo, i za předsednictvo KLoMČR Ti přeji aby Tě ta modelařina bavila dál a měl jsi stále dost sil pro ni udělat ještě spoustu dobrého. Samozřejmě přidám i přání osobní životní pohody a zdraví

Jirka Lejsek

26. 11. – Aleš ANDERA, KLM Jablonec n / Nisou – 50 let

Pražák, ač člen klubu v Jablonci, který jako jediný v republice má své soukromé muzeum maket historických lodí, které vybudoval hned vedle své dílnya garáže u rodinného domku nedaleko bývalého federálního sídla Svazarmu. Pilný stavitel a téměř pravidelný účastník výstav v rámci českých mistrovství. Nemohu pominout i jeho silnou účast na výstavě historických plachetnic na zámku v Častolovicích, kam zapůjčil hned šest lodí.

Přání vytrvalosti v této krásné zálibě, stále klidné a jisté ruce při práci na modelech , i osobní pohodu vyslovuji jménem všech maketářů, předsednictva KLoMČR i za sebe

Jirka Lejsek

3. S P O R T O V N Í Z P R Á V Y

3. 1. Ze sekce C

3. 1. 1. Mistrovství Evropy C očima účastníka

Bulharská Kavarna

Ne, není to chyba v názvu článku, ale pokus o reportáž z 8. ME NAVIGA sekce C konaném v bulharském městečku Kavarna, 60 km severně od Varny ve dnech 1. až 8. 9. 2007.

Naše malá výprava 4 osob a tří modelů se seskládala do jedné Felicie Combi. Dalo to sice práci, ale vlezli jsme se "pod dekl" a v pátek 31.8. vyrazili z Hodonína na cestu dlouhou 1400 km vedoucí územím 5 států.

Prvním příjemným překvapením byla skutečnost, že v Bratislavě je dálnice svedena do nového krásného tunelu a tudíž jste raz dva na hranici. Po zkušenosti z roku 2005 jsem si vše potřebné na nákup maďarské dálniční známky připravil na lístečku v řeči maďarské spolu s příslušnou dávku forintů.
Malá odbočka - na internetu se můžete setkat na adrese "Maďarsko" se známkou desetidenní a na stránkách MZV s týdenní, obojí za téže cenu. Ovšem až na třetí adrese – autopalya.hu – se dovíte, že – "heti" znamená týdenní a doplňující text říká že "platí první den od koupi a dalších devět dní". Závěr – maďarský týden trvá až deset dní!
To bylo příjemné zjištění, protože nám to úplně přesně vyšlo a nemuseli kupovat měsíční.
Po nalepení známky mohla cesta vesele pokračovat a taky pokračovala – po dálnici protažené už až do Szegedu. Pokud neuvíznete na budapešťském dálničním okruhu M0 v nějaké bouračce, je to pohoda - projížděli jsme tam v pátek kolem třetí hodiny odpolední. Kamionů minimum.

Odbavení v Nadlacu bylo rychlé, nákup leí ve směnárně, doplnění nádrže a nákup rumunské silniční zámky u Aralu proběhl česko – slovensky, protože velkou výhodou toho přechodu je zde žijící slovenská menšina. Na cestu po rumunském tahu Arad – Deva – Sibiu – R.Valcea – Pitesti – Bucuresti – Constatnta jsem se docela těšil, neboť silnice kvalitní a vede zajímavou krajinou a před dvěma léty to byla vyloženě pohodová jízda, ale ouha, nevstoupíš dvakrát do stejné řeky, praví klasik.

Rumunsko za ty dva roky opět pokročilo a dnes je plně motorizovanou zemí, kde je benzínek jako hub po dešti a osobních aut všech značek rovněž. Vstup do Unie musel v autobazarech západních zemí způsobit úplný vír. A věřte, že místní řidiči si dokážou motorizaci po těch letech nedostatku dokonale vychutnat! Dvojitá čára a zatáčky nejsou na překážku, spotřeba asi nikoho nezajímá.
Při cestě tam navíc stovky kamionů v obou směrech, jízda rychlostí 70-80 km + zuřivé předjíždění kamionů navzájem, prostě si představte naplno jedoucí BVPéčko – tak jezdí rumunští kamioňáci. Ovšem pozor – žádné staré šunky, kamiony, na rozdíl od osobních aut, jsou samé nové stroje! V Rumunsku se na cestách váží, takže tam nejsou vyjeté koleje, kamiony nejsou přetížené - no a pak vyprašují! Cesta v dešti v noci údolím řeky Olt mezi Sibiu a Ramnicu Valcea je tak docela adrenalinovou záležitostí.
Stejně je zajímavé, že jsme po cestě zažili jen jednu havárku, i když – stála za to!
Stalo se a trčeli jsme ve stojící koloně kus před Devou. Stáli jsme tam pěkně potmě skoro dvě hodiny a pak se pomalu posunovali tři kilometry k místu havárie. Nakonec jsme ale vlastně měli štěstí – kolona v protisměru byla dlouhá 12 kilometrů! To vše na normální cestě bez možnosti nějak to objet.
Příjemným překvapením po nočním adrenalinu bylo protažení dálnice až do Černé vody, kde jedete nejen přes ramena Dunaje, ale i přes zaústění Černovodského kanálu, takže máte možnost pokochat se krásnými technickými stavbami. Vstup do Unie odboural na rumunsko bulharské hranici rumunskou lokální "taxa ekologica" a na straně bulharské poplatek 2 euro veterinární správě za "odvšivení". Odbavení bylo společné a rychlé, po zaplacení 13 euro bulharské silniční daně jsme ale nedostali nálepku, ale jen bumážku, což je další unijní změna . Cíl cesty, městečko

to asi dvanáctitisícové, byl už jen asi 40 km, provoz minimální a cesta k muzeu v městské mapě dobře označená. Cesta z Hodonína tak trvala 24 hodin, změna času zohledněna.
Registrace fungovala perfektně. Během pár minut bylo hotovo, modely vyloženy, umístněny.
Taktéž další informace byly poskytnuty úplně a přesně v ruštině a angličtině.
Soutěž proběhla v malém místním klimatizovaném muzeu umění s řadou pěkných obrazů a plastik, vše klapalo. Jen rozhodčí měli veliké problémy dát vědět kdy co budou hodnotit. Pořadatel měl velkou oporu ve starostovi, který si byl vzít mustr v roce 2005 v Constatnci, zahájení proběhlo na náměstí, s námořní muzikou a folklorním souborem, vše bylo včas a pěkně to odsýpalo.

Ubytováni jsme byli v turistické části města, což je pozvolna klesající asi tříkilometrové údoli, v hotelu ve svahu s výhleden na moře a velkou terasou před pokojem. Nicméně - Balkán – hoteliér oznámil, že ceny budou vyšší o 4 eura za noc a pokoj a nehodlal se bavit. Nikterak mu nevadilo, že jsme mu v září obsadili celý hotel. Obvyklé chování v hotelu - úsměv, pozdravení, popřání a takové ty běžné věci, mu byly zcela cizí. Evidentně jsme jej vyrušovali z jeho klidu. Perlička - když jsem dával k lepšímu jeho chování, tak jsem se od pořadatelů dozvěděl, že když oni chtějí na dovolenou s perfektními službami, tak jedou do Řecka nebo Turecka, že místní ještě nepochopili, co to znamená podnikat.
Zatímco v rumunské Constantě bylo požehnaně psů, zde byly především kočky, pěkné, dobře živené a spící na nejnemožnějších místech. Pravda, i psi se vyskytovali, ale na rozdíl od rumunských netečných, se snažili se vší decentností získat přízeň nás nových, ale stačilo naznačit a byl klid. Zajímavé je, že měli v uších známky a byli zdraví a čistí. Asi tam zvířata nikterak netrpí, protože jedna kočka u muzea dostala kus místního párku, čichla k němu, frkla, na dotyčného se škaredě podívala a hrdě odešla středem.
Turistická část města se intenzivně rozvíjí, ale zase - Balkán. Hotely pěkné, elegantní s výhledem, ale třeba u dokončovaného hotelu se už rozpadá zděné oplocení, praskají sloupky, odpadávají tvarovky. Hodně se staví z betonu, ale nějak chybí izolace. V úplně novém nejnóblovatějším hotelu, kde byl banket, jim už vesele sanytrovala zeď u vstupu do kuchyně.

Město Kavarna a blízký mys Kaliakra jsou velmi historická území, jejich osídlení je prokázáno už v 5. stol. př.nl., ale zístat na Informacích informace - vyloučeno. Z dotyčné jsem pouze vyrazil "vot – cerkva". A přitom má město perfektní brožuru, ale opět – Balkán - dostali jsme ji ale až večer před odjezdem. Návštěvu Kaliakry všem doporučuju, je to zážitek!!, rovněž tak skalnaté pobřeží v okolí - celá oblast leží na jakési planině několik desítek metrů na mořem.

Všechny mrzelo , že plánovaná plavba na Kaliakru, spojená s jídlem na lodi, se pro vítr a vlny neuskutečnila. My tu loď viděli a kapitán také asi věděl proč, neboť se vzdal i ceny 28 leva na osobu, což tam představuje slušnou částku. Pořadatel nás na Kaliakru přepravil autobusy a k našemu překvapení druhý den vrátil plnou cenu výletu!!

Příjemným zjištěním byly porce a ceny v restauracích – porce jako u nás a ceny i nižší. Cena potraviny nakupovaných v nejlepším obchodě ve městě byla v průměru jako u nás. Prodejna měla nejen bankomat, ale i kartový terminál. Banka dávala naprosto poctivý kurz Eura (1 euro = 1,958 leva) a bez poplatku! Tradiční keramika byla až překvapivě levná, tradiční pětihvězdičková pliska stála ca 100 Kč za 0,5 litru, místní slušná vína asi za polovinu cen našich. Pivo v půllitrech, byl i Staropamen, ale Zagorka je také velmi chutná. Zajímavé bylo zjištění, že ceny piva v restauraci a obchodě byly takřka stejné. Docela komicky ovšem působí střet abeced u výrobků nadnárodních firem, kde ta hlavní loga jsou co součást značky latinkou a zbytek azbukou, přičemž většina "mezinárodních" výrazů je přepsána foneticky.

Závěrečný ceremoniál proběhl opět na náměstí, vše šlo jako po drátkách. Připraveny byly výsledkové listiny (a doma už na nás čekala i její elektronická forma) a nějaké ty upomínkové sady. Mimochodem – medaile patří k těm nejhezčím, co jsem viděl, velmi pěkně řemeslně zpracované, čtvercového tvaru.
No, nezbylo nám, než pořadatelům poděkovat a pochválit je za perfektně provedenou soutěž a vyrazit k domovu.

Ještě než se vydáme zpět k domovu, vypořádám se se statistikou:

	C1	C2	C3	C4	C5	C6	C7	∑
Rusko	-	2	1	-	-	2	-	5
Bělorusko	2	2	4	-	-	11	10	29
Ukraina	4	-	3	2	1	3	2	15
Rumunsko	8	1	12	8	1	11	-	41
Bulharsko	11	4	3	6	1	11	-	36
Polsko	-	2	1	-	3	6	9	21
Česko	-	-	-	1	-	1	1	3
Chorvatsko	5	1	-	-	-	-	-	6
∑	30	12	24	17	6	45	22	156

A jak jsme dopadli my?
Vladislav Janoušek, C4 – 85,00, Martin Janoušek, C6 – 85,00, Jiří Janoušek – C7 – 94,33.
Nebylo více modelů, o cestu nebyl zájem.
Náš rozhodčí, Bohouš Cirhan opět skvěle reprezentoval a předváděl práci tak, jak by správně měla být prováděna, za což sklízel vděk a pochvalu od soutěžících a od těch inteligentnějších rozhodčích i kolegiální obdiv a údiv, že má jen kvalifikaci B.

Cesta po dálnici z Černé vody do Bukurešti znamenala přetahovat se na "lautr rovině" se slabší vichřicí o auto, v Bukurešti jet kus za bleděmodrým Maserati a následně si u pumpy prohlédnout jeho majitelku, inu ,

otipovali jsme si ji .... Údolí řeky Olt jsme stihli za světla a od Sibiu už zase jeli potmě, naštěstí bylo méně kamionů. Na obchvatu Aradu bylo v noci lépe vidět, co všechno se tam za dva roky vybudovalo, takže po doplnění benzínu a utracení zbytku peněz jsme vyrazili k maďarským hranicím na nejrychlejší etapu cesty. A na dálnici z Bratislavy k naší hranici jsme jeli dlouhé kilometry naprosto osamoceni, věc která na jiných úsecích u nás asi nenastane.

Dalo by se lehce rýpavě či ironicky říct, že se jednalo o soutěž zemí východního bloku, rozšířenou o Chorvatsko. O neúčasti jiných států na západ od nás by se dalo polemizovat, faktem ovšem je, že cesta autem je náročná letadlem se modely přepravovat nedají, plus další transport v neznámé zemi. Těch 1400 km bylo ujeto vlastně ze soutěži nejbližšího místa v ČR, takže je nutno přičítat stovky kilometrů. 24 hodin jízdy představovalo nonstop jízdu pouze s doplňováním benzínu, protažením se a vystřídáním řidičů.

V Kavarně se plně ukázalo, že velká soutěž se dá kvalitně provést i v malém městečku, s výraznou podporou radnice.

Tak jako v Dubrovniku, tak i zde si rozhodčí museli výlet zaplatit a světe div se, nevadilo jim to! Jednoznačně se zde ale prohloubil "medailový trend". Když bylo desetibodové rozpětí na medaili, bylo jen málo modelů, které ji nezískaly, nyní při rozpětí pětibodovém jsme tam zase a modely jsou stále stejné. Takže pořadatel na medailích neušetří, což byla věc, pro kterou tehdejší šéf sekce změnu navrhoval, navíc bodové hodnocení je méně vypovídající a de facto poškozuje špičkové modely. Mezinárodní rozhodčí asi mají příliš měkké srdce, i když ano, medaile je pěkným suvenýrem.

Příští rok je MS u nás, řada lidí se nás v Kavarně už ptala po termínu. Přeju "Admirálům", aby se jim soutěž podařila, aby měli hodně modelů, aby to byl prostě velký svět, aby měli podporu města a neměli problémy s výstavištěm.

Jen se vynořuje otázka – kde po Jablonci?

Ing.Vladislav Janoušek
vedoucí sekce C

3. 1. 2. Výzva vedoucího sekce C

Céčkařská sezona 2007 skončila, sestávala tradičně ze dvou akcí – Mistrovství republiky, tentokrát u Václava Vrby v Duchcově a Mistrovství Evropy, letos uspořádaném v Bulharsku.

Výsledkové listiny a hodnocení obou akcí byly zveřejněno ve Zpravodaji.

Příští rok se u nás pořádá v Jablonci Mistrovství světa.

Kdo uspořádá Mistrovství republiky kategorie C v roce 2008?

3. 1. 3. Výsledková listina ME C

WWW.svazmodelaru.cz/odbornosti/klom/vysledky/vysledky_c_11.xls

3. 2. Ze sekce FSR

3. 1. Středoevropský pohár - závod v Oseku n / B.

Poslední srpnový víkend v lichých rocích již potřetí patřil mezinárodnímu klání lodních modelářů FSR V MORAVIA CUP, jehož výsledky se započítávají do pětidílného seriálu nazvaného Středoevropský pohár a jednotlivé soutěže se jedou v Polsku, Slovensku, Maďarsku, České republice a letos poslední v Rakousku. Minulé ročníky byly jen čtyřdílné, letos poprvé se pořadatelsky přidalo i Rakousko. Dvouletý cyklus byl zvolen tak, aby v roce kdy není Mistrovství světa byla v tomto pohárovém klání možnost porovnání výkonnosti modelářů v těchto zemích.

Účastníci ze zahraničí, ale i někteří čeští závodníci se sjeli již o den dříve, aby ještě před vlastními závody měli možnost naladit své modely na vodu, na které se závody pojedou a v klidu se ubytovali a a dobře se vyspali. Prezentace byla ukončena v sobotu v 9 hodin, na počítačovém zařízení provedeno rozlosování do skupin pro rozjížďky a ve tři čtvrtě na deset při nástupu pod vlajkami Navigy a ČR oficielně závod zahájila starostka Oseka nad Bečvou Ing.Anna Caletková.

Úderem desáté se již na startovním platu shromáždila sedmička juniorů ve třídě FSR V3,5 k první půlhodinové jízdě. O úrovni juniorů čtyř států, ze kterých junioři nastoupili svědčí skutečnost, že vítěz této třídy slovenský závodník Filip Treplán ze Sence najel stejný počet kol jako vítěz seniorů. Jediný český zástupce Lukáš Vítek se umístil na druhém místě. Senioři této nejslabší kubatury jeli ve dvou skupinách Po devíti, z nichž potom dle výkonů nejlepších dvanáct postoupí do finálové jízdy. Obě první rozjížďky se jeli ve svižném tempu a velmi ukázněně, takže nebylo ze strany rozhodčích zapotřebí jakýchkoliv nepříjemných zásahů. Hned z první jízdy bylo zřejmé, že výborně je připraven bratislavský Lubo Szabadosz.

Třída FSR V7,5 měla přihlášené jen 3 juniory a tak po dohodě pořadatele a hl. rozhodčího byli přiřazeni k seniorům a tak již i hned téměř plné (11 závodníků) první rozjížďky přinesly zajímavé boje, které vzrušovaly i početné obecenstvo. Zde je dobré připomenout, že po celý týden o závodu vysílala kabelová televize Přerovska poměrně dlouhý propagační šot i s významnou připomínkou, že v době závodů je zakázáno z bezpečnostních důvodů koupání. Nervóznější jízdou byla první z rozjížděk kdy i v momentě kdy se závodníci sjeli do tzv. houfu a od plata vyjížděl pro jeden stojící model svážecí člun nedokázal se vídeňský závodník Gerhard Blazek člunu včas vyhnout nalétl do něj, v laminátu člunu byla menší díra a závodník pochopitelně rozjížďku tímto ukončil s červenou kartou na kontě. Potěšitelné bylo, že z počátku s obavou z velkého počtu závodníků nastupující junioři se neztratili a nakonec všichni tři se probojovali do finálové jízdy.

Po přestávce na oběd se na plato postupně dostali tři skupiny závodníků nejsilněji obsazené tak zvané královské třídy FSR V15. Všechny tři první rozjížďky byly na dobré úrovni, jen málo modelů mělo výpadky, protože hladina vody v té době ještě nebyla příliš větrem, který sílil k večeru tolik zčeřena a pak na vlnách dochází častěji k převrhnutí modelů. Gejzíry vody za patnáctkami při zatáčkách kolem bójí stříkají až do 10 či 12 metrů a tak je to efektní podívaná i pro diváky. V několika případech zde došlo i k nezvládnutí trati a jízdě i několik desítek metrů v protisměru což pro takové závodníky znamenalo penalizaci odečtením kola. Zde je potřeba připomenout že někdy závodníci zapomínají na bezpečnost svážečů na člunech a dost nebezpečně v plné rychlosti jedou blízko těchto člunů. I jeden ze zkušených závodníků a pozdější vítěz Andřej Ciechanski dostal výstrahu a v případě, že by takový přestupek opakoval následovalo by vyloučení. Vzal si k srdci a pak poctivě zpomaloval a člun objížděl v předepsané vzdálenosti podle pravidel. Služba na svážecích člunech je náročnou prací a být v horkém počasí s předepsanou bezpečnostní výbavou – plovací vestou a ochranou přílbou není nic příjemného.

Po patnáctkách se v sobotním programu pokračovalo druhými rozjížďkami jak třiapůlek, tak sedmapůlek. Po šesté hodině kdy v Oseku jde již nízko položené slunko přímo proti platu a na jedoucí modely je špatně místy v zrcadlení slunce vidět, byly druhé rozjížďky patnáctek přeloženy na nedělní ráno a program byl ukončen první jízdou třídy FSR V 35, kde startovaly jen 4 české modely. Je to třída, která se vzhledem k levnému benzinovému palivu od letošního roku v Česku úspěšně začíná rozvíjet. Jízda byla poklidná, všichni jsou zkušenými závodníky a tak i horší viditelnost jim nijak nevadila.

Vzhledem k tomu, že většina zahraničních závodníků byla ubytovaná na hotelích v Přerově byl nedělní program otevřen druhou jízdou vysloveně českou skupinou pětatřicítek. Po dvou odjetých půlhodinových jízdách zvítězil nestárnoucí Jaroslav Krajča z Moravských Budějovic. Kolegové o něm prohlašují, že zraje jak výborné jihomoravské vínečko.

Druhé rozjížďky patnáctek proběhly celkem v klidu až na jeden incident, kdy začínající modelář nezvládl model a lekl se vyjíždějícího svážecího člunu a přetnul dráhu jinému modelu. Obdržel pochopitelně trest odečtení dvou kol. Není moc dobré když někdo kdo chce jezdit začíná hned v nejsilnější a nejrychlejší třídě a nedokáže se trochu ukáznit a alespoň jezdit sníženou rychlostí aby se naučil model dobře ovládat. Ono to většinou trvá dva i tři roky než modelář vyzraje aby jezdil dobře.

Po druhé jízdě juniorů s třiapůlkami začaly finálové jízdy. Třiapůlky téměř polovinu času jezdily jen s ojedinělými výpadky a byl to velmi pohledný závod. Také prvních sedm závodníků najelo přes 60 kol. Boj o první tři místa byl velmi zajímavý, kraloval Lubomír Szabadosz a o druhé a třetí místo se střídavě snažili Golavšek a Copey.

Totéž nelze říci o finálové jízdě V 7,5, která byla poznamenaná mnoha překlopenými modely na vlnách a tak jediný který prošel finálovou jízdou bez zastavení do posledních chvil byl Petr Lamač z Turnova. Ve finále patnáctek celkem suverénně jel Ciechanski z Wroclavi. O druhé až čtvrté místo sváděli tuhý boj Kucera z Vídně, Copey z Hannoveru a Kapocz z Keckemétu. Z nich první dva 77, čtvrtý jen o málo 76 kol

Jak celkově zhodnotit. Pěkný závod, dobře pořadateli připravený, bezvadně fungující automatické počítání kol a rychlé zpracování výsledků, pěkné poháry, které budou účastníkům jejich úspěchy připomínat. Hezké počasí, jen občas nějací neukáznění, kteří vstupovali do vody, třeba i přímo od cedule s razítkem obecního úřadu o zákazu koupání. A taková odpověď, že tabulka není ve výši očí dospělého, ale trochu níže, takže se nebude sklánět aby si ji přečetl, jen svědčí jací lidé také mezi námi jsou. Snad úsměvné, možná by to šlo nazvat i jinak.

Dík pořadatelům, snad za dva roky další ročník.

Jiří Lejsek

Výsledky :

www.svazmodelaru.cz/odbornosti/klom/vysledky/vysledky_fsr_48.doc

3. 2. 2. Průběžné výsledky Středoevropského poháru po čtyřech závodech

www.svazmodelaru.cz/odbornosti/klom/vysledky/vysledky_fsr_49.xls

3. 2. 3. Závěr Mistrovství ČR FSR

Čtvrtý závod v Jemnici

Seriál Mistrovství České republiky , který se jako i v ostatních sekcích jezdí jako pětidílný má v srpnu a první polovině září dva poslední závody

Víkend v polovině srpna pro fanoušky motocyklových závodů přináší vrcholný závod na brněnském Masarykově okruhu a pro lodní modeláře sekce FSR celkem stejně tradičně i čtvrtý předposlední závod seriálu jejich českého mistrovství. Soukromý rybník Červený, který majitel s ochotou zapůjčuje modelářům pro tento závod byl čeřen a rybám patřičně okysličován lodními šrouby víc jak padesátkou modelů tříd V3,5, 7,5 a 15 cm s motory se žhavicí svíčkou a poprvé také sedmičkou modelů s obsahem do 35 cm s benzinovými motory a jiskřivou svíčkou. Tato třída se v ČR začala jezdit až od letošního roku a nabývá prudce popularity vzhledem k levnému provozu těchto modelů.

Dalším letošním vylepšením jsou bóje vytyčující trať sestavené ze skupiny tenkých válečků hmoty podobné polystyrenu, ale tvrdší zavěšené do kruhové skupiny. Výhodou ježe model když do ní vlétne rozhodí jednotlivé válečky od sebe, a bójka se nezničí, ani většinou nepoškodí model. Při zahájení závodu všem byla vysvětlena zásada, že pokud dojde k tomu, že model projede takto bójkou nepovažuje se za **„objetou**“ a tudíž se model musí vrátit o objet ji správně jak předepisují pravidla. Mnohým to zpočátku, při vědomí, že si model nepoškodí se snažili jezdit trať příliš natěsno a tak jednak se museli vracet a pokud tak neučinili nebylo jim kolo započítáno.

Čtvrtý závod mistrovství byl z letošního seriálu zatím nejlépe obsazen a oživen i účastí dvou pravidelných závodníků z rakouského Schremsu. Letos při malé účasti juniorů třídy V 3,5 jezdí tři junioři společně se seniory, vůbec to na trati není znát, že se o juniory jedná a s konkurencí

dospělých se dobře srovnávají. Vždyť Lukáš Vítek obsadil ve finálové jízdě i výborné třetí místo a jen o kolo za druhým a dvě za vítězem.

Výsledky 4. závodu : FSR V3,5 : 1. Luděk Mátl, Slavkov, 63/0,0 (kola/čas), 2. Pavel Vítek, 62/10,9, 3. Lukáš Vítek,jun., 61/0,0, oba M. Budějovice

FSR V7,5 : jun: 1. Václav Tyll, Duchcov, 69/29,4, 2. Petr Lejsek, Vys. Mýto, 64/9,4, 3. Michal Vojtěch, Duchcov, 59/2,7, sen. : 1. David Štička, Přerov, 81/7,2, 2. Josef Navrátil, Pardubice, 79/4,7, 3. Petr Vaněrka Duchcov 78/15,2

FSR V15 : 1. David Štička, Přerov, 87/17,9, 2. Luděk Mátl, 85/1,1, 3. Pavel Vítek, M. Budějovice, 76/15,5.

FSR V 35 : 1. Lubomír Runkas, M. Budějovice, 69/5,0, 2. Karel Hájek, Praha 4, 69/26,1, 3. Jaroslav Krajča, M. Budějovice, 65/8,5

Poslední závod v ATC Holice v Č.

14. – 16. září patřil rybník Hluboký ve stejnojmenném ATC u Holic rychlostním člunům se spalovacími motory FSR – V. Pátý závod seriálu mistrovství ČR vzhledem k tomu, že krom nejslabší třídy V3,5 kde byl již mistr ČR znám musel právě tento závod rozhodnout.

Proto řada závodníků přijela již v pátek a na připravené trati pilně trénovali a ladili své modely na zdejší vodu. Patnáctiminutové jízdy si zajeli i nejmladší účastníci - elévové Karlík Otáhal z M. Budějovic a Martin Lamač z Turnova, kteří jezdili letos první rok a dostali i menší ceny na památku svých začátků.

Ve třídě V3,5 letos do mistrovského seriálu nebyli zařazeni samostatně junioři a tak jezdili společně se seniory a je jistě dobré, že prokázali dobrou úroveň a vždy se i mezi seniory probojovali do finálových jízd. Sobotní rozjížďky byly poznamenány větrem což by tak nevadilo, ale vítr shodil dost listí ze stromů a při jeho jihozápadním směru šlo napadané listí do tratě a chytalo se na šrouby i kormidla modelů. V poklidné nedělní finálové jízdě i když s dosti častými výpadky modelů. Tentokrát se již jistému mistrovi Kobrlemu nedařilo a skončil jedenáctý, junioři Lejsek a Vítek obsadili 8. a 9. místo.

Třída FSR V7,5 je letos dobře obsazená juniory a výkonnost prvních pěti je celkem dobrá. Rozhodovala nedělní jízda, kde Tyll z Duchcova jel nonstop start - cíl a se 65 koly se stal vítězem. Poněkud tristně vypadá v této třídě účast seniorů, když na posledním závodě se jich na start postavilo pouze šest. A byla to dříve u nás tak oblíbená třída. Vítěz, pardubický Navrátil zajel o tři kola víc než junioři.

Nejsilněji obsazovaná třída FSR V15 měla skoro dvě plné rozjížďky a tak boj o finále byl zajímavý, i když rovněž ovlivněný napadaným listím. Pro nedělní finálovou jízdu však byla voda téměř čistá a tak rychlá pohledná finálová jízda byla vrcholem těchto závodů a líbila se nejen účastníkům , ale i početné skupině diváků, které asi nalákal propagační článek v Hradeckých novinách a v sobotu i převážnou část velké svatby, která měla hostinu ve zdejší restauraci. Neúspěch v dvou minulých závodech si zde vynahradil Polda Vlk Z pořádajícího vysokomýtského klubu a zvítězil se 76 ti koly na kontě.

Letos se zkušebně jela i třída FSR V35 s motory s jiskřivou svíčkou a dobře se uvedla. Tak pro příští rok bude zařazena jako oficiální do mistrovství ČR.

Co závěrem. Dobře připravená soutěž s premiérovým nasazení svážecího člunu s elektropohonem, bez chyb fungující automatické načítání kol systému AMB s obsluhou novomanželů Smětákových, kterým stejně jako pořadatelům i rozhodčím v čele s Ivou Vlkovou patří poděkování. Solidní ubytování v chatkách kempu velmi dobrá kuchyně zdejší restaurace (i když v sobotu večer měla ve vaření výpadek vzhledem k svatbě). Pěkné diplomy a věcné ceny za poslední závod i poháry pro první tři v MČR. To vše přispělo k dobře prožitému víkendu všech účastníků. MČR 2007 skončilo, s chutí do příprav na příští ročník!

Výsledky 5. závodu M ČR :

FSR V3,5 j + s : 1. Karel Hájek, Praha 4, 61/7,2 (kola/dojezd. čas), 2. Petr Neuman, Turnov, 51/15,9, 3. Michal Rajniš, Brandýs n/L., 48/0,0

FSR V7,5 : junioři : 1. Václav Tyll, Royal Dux Duchcov, 65/18,5, Petr Lejsek, Vysoké Mýto, 55/19,0, 3. Pavel Raška, Přerov, 44/11,2, senioři : 1. Jisef Navrátil, Delta Pardubice, 68/0,0, 2. Petr Vaněrka Royal Dux Duchcov, 65/0,0, 3. Jiří Novotný, Přerov, 65/24,8.

FSR V15 : 1. Leopold Vlk, Vysoké Mýto, 76/5,0, 2.- 3. Karel Hájek, Praha 4 a Petr Lamač, Turnov, oba 68/0,0

FSR V35 : 1. Žaroský Zdeněk, Slavkov, 70/0,0, 2. Karel Hájek, Praha 4, 65/20,2, 3. Luděk Mátl, Slavkov, 55/9,8

3. 2. 4. Výsledky 5. závodu v Holicích

www.svazmodelaru.cz/odbornosti/klom/vysledky/vysledky_fsr_51.doc

3. 2. 5. Konečné výsledky MISTROVSTVÍ ČR FSR-V

www.svazmodelaru.cz/odbornosti/klom/vysledky/vysledky_fsr_54.doc

3. 2. 5. M ČR FSR – O

Závod ve Slavkově vzhledem k teréním úpravaám u rybníka je přeložen na pozdější termín a pojede se v sobotu

29. září 2007

3. 3. Ze sekce M

3. 3. 1. Průběžné hodnocení M ČR po třech soutěžích

www.svazmodelaru.cz/odbornosti/klom/vysledky/vysledky_m_63.xls

3. . 2. Výsledky čtvrtého závodu sekce M v Borovanech

www.svazmodelaru.cz/édbornosti/klom/vysledky/vysledky_m_65.xls

3. 3. 3. Výsledky posledního závodu v Praze

www.svazmodelaru.cz/odbornosti/klom/vysledky/vysledky_m_67.xls

3. 3. 4. Konečné výsledky seriálu M ČR sekce M

www.svazmodelaru.cz/odbornosti/klom/vysledky/vysledky_m_68.xls

3. 3. 5. K novým pohonným zdrojům.

www.svazmodelaru.cz/odbornosti/klom/pravidla/pravidla_m_25.doc

3. 4. Ze sekce NS

3. 4. 1. Mistrovství světa v St. Peterburgu očima vedoucího výpravy

Protože jsem neprozřetelně kývnul na to, že budu dělat vedoucího reprezentačního družstva které se vydalo na mistrovství světa lodních modelářů do Petrohradu, je teď prý na mně, abych o tom podal informaci. No pokusím se, ale nerad bych někoho naštval . Vezměte to tedy jako můj soukromý názor.

Rusko a Petrohrad schválila Sašovi Politovovi NAVIGA, kdo ale přišel na to, že to bude VI. mistrovství, když ve Francii v roce 2003 bylo XIII to již je záhadou. U nás kolem organizace cesty začal chodit nový trenér NS Jirka Špinar ačkoliv sám reprezentaci odmítl. Po řadě dohadů padlo rozhodnutí, že tu dálku budeme absolvovat autobusem. Abychom toho v autobuse zas až tak moc nestrávili, vyráželo se z Kroměříže, kde byl sraz. Autobus měl 49 sedadel a Jirka jaksi pozapomněl, že kromě manželek a podobné výbavy potřebují modeláři i lodní modely a ty jsou uskladněny většinou v dost rozměrných bednách. Moc klidné spaní jsem neměl když jsem zjistil, že je 44 přihlášených a z toho nemalý počet plachetnic a parníků. Na klidu nám nedodaly ani problémy s ubytováním, které nám sice zprvu zajistil podle našich finančních možností organizátor v Rusku, ale když jsme se asi měsíc před odjezdem již poněkolikáté domáhali potvrzení, bylo ticho po pěšině. Na mrtvého brouka si hrál hotel i organizátoři. Nutno dodat, že v podobné situaci byly i ostatní výpravy. Padaly nejrůznější návrhy na řešení situace, od spaní ve stanech až po zrušení celé akce. Nakonec díky nezměrnému úsilí Karla Filipa, paní Voráčkové a spousty známých kteří byli zapojeni do řešení, se nám podařilo sehnat přijatelné ubytování. Posléze se ozval i organizátor, ale ubytování v ceně okolo 1000 Kč za noc jsme odmítli a některé přihlášené svazy šly tak daleko, že zrušily i účast (Polsko, Maďarsko) No a aby toho nebylo málo, objevily se ještě komplikace s vyřízením pasů. Prostě pohoda. Domnívám se, že příště bude nejlepší si vše vyřídit sami. Pak ale, proč jsme členy svazu? No uvidíme.

23. července se nás nakonec sešlo v Kroměříži u autobusu 41 výletníků a dva řidiči. Ti byli pevně přesvědčeni, že tu horu tašek a beden s maketami do Karosy nenaložíme. Ovšem „nádvorní četa“ v čele s Lubošem Jedličkou je během půlhodiny vyvedla z omylu a mohlo se vyjet. Cesta až na ztuhlé klouby a osezené hýždě ubíhala docela svižně. Velká přestávka se odbyla v Rize. Je to sice pěkné město, ale 9 hodin poflakování je na druhou stranu trochu dlouho. Po Litvě, Lotyšsku a Estonsku s novými silnicemi za peníze EU nás čekalo Rusko. Hranice jsme přejížděli v Narvě a tam nás důkladně proklepli. Jako za starých časů. Ještě že si pamatuji jaks se vyplňuje celní a devizové prohlášení. Ale i to jsme zvládli a po třech hodinách jsme pokračovali již po horších silnicích k severu. Petrohrad má asi 5 milionů obyvatel, leží na 40 ostrovech v ústí řeky Něvy a tyto ostrovy spojuje víc než 300 mostů. Najít tu nejkratší cestu dnes v době GPS navigace není v Evropě problém. Ale to by ji Kroměřížská autobusová musela mít. Takže do role navigátora nastoupil Láďa Hanuška s pomocí své turistické mapy nás docela dobře provedl celým městem až na místo prezentace a konání mistrovství.

Celé se to odehrávalo ve velké sportovní hale, kolem které byly dva umělé bazény. Ten menší pro F2 a F4 a ten větší pro plachetnice. V hale byl dostatek stolů pro uskladnění modelů, bufet, sociální zázemí. Docela pohoda. Chyběly pouze elektrické zásuvky pro nabíjení. Ty dvě které jsme objevili občas nestačily. Ačkoliv jsme včas poslali řádně vyplněné přihlášky, bylo zde nutno vše znovu nahlásit. Nevím jestli pro kontrolu. Také jsem nepochopil, proč to orgán píše na kus papíru, když vedle má otevřený a funkční docela slušný notebook.

Po prezentaci jsme vyrazili na další dalekou cestu – ubytovat se. Opět pracovala navigace JH+tm. První dosažený čas přesunu byla 1hodina 45 minut. Ke konci jsme to již ale jezdili

pod 50 minut. Neušklíbejte se, Barrandovský most ve špičce je proti některým úseků prázdná okreska. První pohled na dům kde jsme měli spát byl ovšem zážitek. Dost omlácený cihlák snad osmiposchoďový (zapomněl jsem to spočítat), dveře jako do chlíva, ostraha za stolem na kterém běžel stařičký Šileris, olejové barvy na omítce. Klasika. Pak ale přiběhla docela pohledná dívenka a rozdala nám klíče od pokojů. Za solidními ocelovými dveřmi se nacházela dvě adaptovaná poschodí. Pokoje jako dříve na studentských kolejích, pouze válendy se stolkem a skříněmi. Ale vše čistě povlečené a snad i nové. Sociálka společná a v evropském stylu, žádné šlapky, nebo dva klacky. To že v umývárně neustále tekl jeden kohoutek docela solidním proudem nevadilo údržbě a ani nám. Voda nahradila chybějící ledničku. Teplá vodka moc dobrá není.

Každé ráno po všechny soutěžní dny vyjížděl náš autobus obsazen těmi, kteří dopoledne startovali. Ti co měli hodnocení nebo jízdy odpoledne to stíhali metrem, Stejně tak probíhala cesta zpět na hostel, nebo do města za kulturou a historií.

Hodnocení stavby a výsledky jízd si lehce zjistíte z výsledkové listiny. Já spíš o tom okolo. Po hodnocení stavby na tom byl dobře Roman Brychta, Karel Filip a junioři ve stavebnicích. Musím říct, že obě hodnotící komise byly tentokrát vcelku objektivní. Horší to již bylo na platech. Třídy F2 a F4 jezdily na patrně bývalém koupališti, kde sice byly vybetonované břehy a schody, ale voda k nim zdaleka nedosahovala a tak na plata, která byla postavena u travnatého břehu se chodilo po podobném zařízení jako mají slepice u kurníku. Hlavně u větších maket to bylo občas „o život – makety“ Komise na platech byla složena převážně z domorodců a ze začátku doplněných jen jedním jinokrajcem. Doky byly perfektní. Horší to již bylo s měřením tří vteřin, po které má maketa zůstat bez pohybu v doku. Znáte to sami z některých našich soutěží, kde není pípák. A tak rychlost počítání často odpovídala národnosti závodníka na platě. Pomáhaly tomu i „turistické“ choutky některých neruských rozhodčích, kteří místo aby pískali byli někde na plku. Ještě že občas za sebe vyslali zástupce. Raději nebudu jmenovat. Tímto nechci omlouvat naše výsledky, nebýt mlaďochů, tak jsme odjeli s ostudou. I přes Karlův bronz se nemáme v těchto třídách čím chlubit. Opravdu nevím čím to je, V Polsku na ME zajedu tři stovky a v Petrohradu to byla hrůza. Ale tak se vedlo i dalším a ne jen z našeho družstva. Vítr byl opravdu velmi silný a hlavně často měnil směr. Patrně díky okolním vysokým domům. Doplatila na něj celá řada modelářů, kteří měli problémy hlavně v doku. No ale foukalo všem. Vítr mohl vyhovovat snad jen plachetnicím, ale byl i pro ně často velmi silný. Viděl jsem jen poslední třetí jízdy a mohu říci že to byl boj se živlem a občas i soupeři a rozhodčími. Lidově řečeno MASO. Katamarány se ukázaly opět jako zcela nevhodné do tohoto počasí. Končily většinou kýlem vzhůru. Plachetnicím zase praskala lana či dokonce stěžeň. K tomu hulvátská jízda některých soutěžících, která pánům rozhodčím vůbec nevadila a nevadilo jim ani opožděné hlášení „chyby“, které bylo potřeba napravit trestným kolečkem kolem bóje. Připadalo mi to jako zlomyslnost, když vás nechají v klidu jet ještě 10 – 20 metrů a až pak vás pošlou zpátky kolem bóje, kterou jste údajně špatně objeli. Co to udělá s pořadím není potřeba rozvádět. Mrzí mne, že to nevadilo ani některým hodně vysoko postaveným rozhodčím přítomným na břehu. Ale je lepší být potichu, příště by konfliktní osobu nemuseli pozvat aby pískala. A jak se potom dostat na závody, když modely již drahnou řadu let nestavíte.

No nechám toho, stejně to nikam nevede. Parníky jsem neviděl, ale Ivanův a Tomášův výkon zaslouží pochvalu. Dvě nejcennější medaile stejně jako junioři v F 4B to je již výkon který je potřeba ocenit. Doufám, že aspoň pro tyto soutěžící nalezne náš svaz pěkný papír na poděkování a výjimečně upustí od kopírky.

Plachetnice a parníky zakončily celé mistrovství a pak nás čekalo již jen slavnostní vyhlášení, balení a opět dvoudenní jízda autobusem. Šesté nebo snad patnácté mistrovství je za námi, jak ho zhodnotit? Nebylo horší a bohužel ani lepší než je průměr toho co jsem doposud kromě Borovan absolvoval. To příští má být v Pirně – SRN, tedy kousek za humny. Jestli právě ono překvapí a potěší organizací a kvalitou uvidíme, ale moc tomu nevěřím. Byl jsem v Halle. Je to otázka hlavně NAVIGY a pak rozhodčích. Pokud tady nedojde ke změně, vidím to černě. Nejde již o změnu pravidel, ale jejich znalost a dodržování, aspoň na takové soutěži jako je mistrovství světa. A to se v sekci NS již delší dobu části vyvolených nedaří.

Na závěr trochu optimizmu. Petrohrad je velké a pěkné město, plné historie, starých budov, muzeí a lodí. V námořním muzeu se můžete seznámit s historií Ruské floty. Největší část je věnována období do první světové války, tedy těm opravdu pěkným lodím. Přesto na mne nejvíc zapůsobil vystavený kus ocelového pancéře se zabodnutým nevybuchlým dělostřeleckým granátem. Dále jsme viděli a navštívili školní vojenské lodě baltského námořnictva při oslavě Dne floty, ponorku z druhé světové války, nádherný křižník Auroru a 90 let!! starý a stále v činné službě ledoborec Krasin. (Pro ty, kteří neví o co jde, najděte si na Googlu – heslo: Nobile, Běhounek, Krasin). Petrohrad je tedy ideální místo na dovolenou lodního modeláře kříženého s milovníkem historie. Sice trochu daleko, ale v hospodě u piva to neuvidíte.

Pokud dožijeme, budeme ještě stavět makety lodí a budeme ve svazu, třeba se nám povede v Pirně lépe. Ale opravdu je potřeba změn.

Ivan Grňa

Nějaké medaile máme, jedeme domů !

3. 4. 2. Výsledková listina MS v St. Peterburgu

www.svazmodelaru.cz/odbornosti/klom/vysledky/vysledky_ns_70.xls

3. 4. 3. Konečné výsledky seriálu M ČR sekce NS

www.svazmodelaru.cz/odbornosti/klom/vysledky/vysledky_ns_72.xls

3. 4. 4. Výsledky Česko – polsko – slovenského poháru NS

www.svazmodelaru.cz/odbornosti/klom/vysledky/vysledky_ns_73.xls

3. 5. Ze sekce S

K probíhajícímu MS plachetničkářů na Slunečných jezerech v Senci přejeme našim závodníkům co nejlepší výsledky a snad i medaili.

Výsledková listina soutěže M ČR v Hradci Králové - Plačicích

www.svazmodelaru.cz/odbornosti/klom/vysledky/vysledky_s_40.xls

3. 6. Ze sekce Mládež a EX

3. 6. 1. Mistrovství České republiky lodních modelářů – žáků v Duchcově

Slíbené zhodnocení mistrovství od vedoucího sekce bohužel do uzávěrky Zpravodaje nedošlo.

Výsledky:

www.svazmodelaru.cz/odbornosti/klom/vysledky/vysledky_ex_26.pdf

3. 6. 2. Závěrečná dvojsoutěž M ČR – EX na Lučině

www.svazmodelaru/odbornosti/klom/vysledky/vysledky_ex_27.xls